

v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), podľa ktorého sa každé podanie posudzuje podľa jeho obsahu.

2. Pri vyhodnocovaní sťažovateľovho podania ústavný súd vychádzal z poznatku, že sťažovateľ sa už 7. decembra 2021 na ústavný súd obrátil podaním označeným ako „*Žiadosť o pridelenie advokáta na zastupovanie pred Ústavným súdom Slovenskej republiky*“, ktorým žiadal „*o pridelenie advokáta na zastupovanie pred Ústavným súdom SR, z dôvodu podania ústavnej sťažnosti proti rozsudku OS Čadca resp. KS Žilina sp. zn. 1T/12/2021*“. Sudca spravodajca toto podanie nevyhodnotil ako návrh na začatie konania pred ústavným súdom v zmysle § 42 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde, preto postupom podľa § 53 toho istého zákona podanie 4. januára 2022 odložil s vysvetlením, podľa ktorého žiadosť o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom nepredstavuje návrh na začatie konania.

3. Predbežne prerokované podanie sťažovateľa je zjavnou reakciou na odloženie jeho skoršieho podania. Sťažovateľ doplnil jeho formálne označenie („*Ústavná sťažnosť*“) a v jeho obsahu výslovne uvádza, že podáva ústavnú sťažnosť. Na základe toho ústavný súd podľa § 39 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyhodnotil podanie ako prejav vôle sťažovateľa iniciovať začatie konania podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), teda ako ústavnú sťažnosť, ktoré je podľa § 42 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde návrhom na začatie konania pred ústavným súdom. Z popísaného ustálenia povahy sťažovateľovho podania vyplýva, že jeho doručenie má za následok začatie konania na ústavnom súde, preto je ústavný súd podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde povinný ho predbežne prerokovať

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Podľa § 39 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak tento zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, a podpis.

5. Podľa § 43 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 39 musí obsahovať aj dátum narodenia navrhovateľa, ak ide o fyzickú osobu, identifikačné číslo navrhovateľa, ak ide o právnickú osobu, bydlisko alebo sídlo navrhovateľa, označenie subjektu, proti ktorému návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy.

6. Podľa § 43 ods. 3 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania podanému navrhovateľom, ktorý musí byť v celom konaní zastúpený advokátom, musí byť pripojené plnomocenstvo na zastupovanie navrhovateľa advokátom. V plnomocenstve sa musí výslovne uviesť, že navrhovateľ udeľuje zvolenému advokátovi splnomocnenie na zastupovanie pred ústavným súdom.

7. Podľa § 123 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavná sťažnosť musí okrem všeobecných náležitostí návrhu na začatie konania podľa § 43 obsahovať

a) označenie toho, kto podľa sťažovateľa porušil jeho základné práva a slobody,

b) označenie právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým podľa sťažovateľa boli porušené jeho základné práva a slobody,

- c) označenie základných práv a slobôd, ktorých porušenie sťažovateľ tvrdí,
- d) konkrétne skutkové a právne dôvody, pre ktoré malo podľa sťažovateľa dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd.
8. Podľa § 123 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažovateľ k ústavnej sťažnosti musí pripojiť aj kópiu právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu, ktorým malo dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd.
9. Podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania, ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom.
10. Podľa § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak má návrh na začatie konania uvedený v § 42 ods. 2 písm. f), g), i) až l), n), q), r) a v) odstrániteľné nedostatky, môže ústavný súd vyzvať navrhovateľa, aby v určenej lehote tieto nedostatky odstránil. Ak účastník konania v určenej lehote nedostatky neodstráni, ústavný súd návrh na začatie konania odmietne.
11. Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľova ústavná sťažnosť neobsahuje označenie, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, chýba jej i odôvodnenie a navrhované dôkazy. Sťažovateľ neoznačil základné práva a slobody, ktorých porušenie navrhuje vysloviť. Neuviedol ani konkrétne skutkové a právne dôvody, pre ktoré malo dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd. Rovnako k ústavnej sťažnosti nepripojil kópiu právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu, ktorým malo dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd.
12. Sťažovateľ nie je právne zastúpený, i keď § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde umožňuje na žiadosť navrhovateľa (sťažovateľ o ustanovenie právneho zástupcu požiadal) ustanoviť mu právneho zástupcu, ak to odôvodňujú jeho majetkové pomery a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti.
13. Ústavná sťažnosť teda neobsahuje náležitosti podľa § 43 ods. 1 a 3, § 123 ods. 1 písm. c) a d) a ods. 3 zákona o ústavnom súde. Pokiaľ ide o náliežitosť podľa § 123 ods. 1 písm. a) a b) zákona o ústavnom súde, i tu ústavný súd hodnotí ústavnú sťažnosť ako nejednoznačnú a zmätočnú, pretože sťažovateľ síce identifikuje spisovú značku konania, v ktorom malo dôjsť k zásahu, zároveň ju však subjektovo priradzuje ku Krajskému súdu v Žiline, pričom spisová značka („*IT/12/2021*“) naznačuje, že ide o konanie súdu prvostupňového, teda okresného súdu, ktorý však v ústavnej sťažnosti spomenutý nie je.
14. V prípade absencie zákonom ustanovených náležitostí ústavnej sťažnosti ústavný súd štandardne vyzýva sťažovateľa (príp. jeho právneho zástupcu) postupom podľa § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde na ich doplnenie. Popísaný postup volí obzvlášť v prípade tzv. laických ústavných sťažností, akou je aj tá sťažovateľova.
15. V predbežne prerokovanej veci však ústavný súd k postupu podľa § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde nepristúpil. Dôvodom jeho voľby je zistený rozsah nedostatkov ústavnej sťažnosti, ktorý neumožňuje identifikovať základné parametre umožňujúce posúdiť splnenie procesných podmienok, ako aj prieskumných mantinelov pre ďalší postup ústavného súdu v konaní.

16. Ústavný súd nedokáže z doručenej ústavnej sťažnosti vyhodnotiť splnenie podmienky vlastnej právomoci na jej prerokovanie a rozhodnutie o nej, nadväzne nemôže posúdiť jej prípustnosť ani oprávnenosť sťažovateľa na jej podanie, ba ani dodržanie dvojmesačnej lehoty na jej podanie.

17. V neposlednom rade sťažovateľ ústavnú sťažnosť nijako neodôvodnil ani nenavrhol žiadne dôkazy. Ústavný súd dodáva, že od laického sťažovateľa neočakáva právne kvalifikované odôvodnenie, zároveň však nemôže ignorovať § 45 zákona o ústavnom súde, podľa ktorého je viazaný rozsahom a dôvodmi návrhu na začatie konania. Preto ich prípadné doplnenie na výzvu ústavného súdu by muselo byť vyhodnotených ako nový návrh na začatie konania, čo procesnú hospodárnosť výzvy podľa § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde úplne popiera.

18. K odôvodneniu ústavnej sťažnosti ústavný súd ešte dodáva, že hoci laik nie je osobou znalou práva, predsa jeho rozhodnutie podať ústavnú sťažnosť musí prameniť v osobnom vnútornom presvedčení o dôvodnosti domáhať sa takýmto spôsobom súdnej ochrany (to platí aj o sťažovateľovi, ktorý využije služby advokáta, a ten následne jeho presvedčenie sformalizuje do kvalifikovaného odôvodnenia). Preto je možno aj od laického sťažovateľa očakávať primerané (hoci neformulované kvalifikované) dôvody, pre ktoré sa rozhodol ústavnú sťažnosť podať. V sťažovateľovom podaní niet o takýchto dôvodoch žiadnej zmienky.

19. Z uvedených dôvodov bolo potrebné ústavnú sťažnosť odmietnuť podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí (bod 1 výroku uznesenia), a to bez predchádzajúcej výzvy podľa § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

20. V nadväznosti na záver vyslovený v predchádzajúcom odseku ústavný súd konštatuje, že v danom prípade u sťažovateľa nie sú splnené podmienky na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom. Z obsahu ústavnej sťažnosti a výsledku jej posúdenia ústavným súdom je zrejmé, že v danom prípade ide o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti (m. m. III. ÚS 265/2014, III. ÚS 631/2017). Keďže nebol splnený jeden z predpokladov ustanovenia právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu ústavný súd nevyhovел (bod 2 výroku rozhodnutia).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. januára 2022

Peter Straka
predseda senátu